

1973

Nagysikerű hangverseny Kecskeméten*

A Kecskeméti Városi Szimfonikus Zenekar hétfői hangversenyének legnagyobb eseménye egy fiatal brácsaművész, Erdélyi Csaba bemutatkozása volt. A műsorváltozásnak köszönhető, hogy megismerkedhettünk ezzel a kitűnő ifjú muzsikussal. Híre megelőzte szereplését: már ősszel találkozhattak vele a zenekedvelők, amikor Yehudi Menuhin partnereként szerepelt a Budapesti Zenei Hetek programjában. Tudtuk, hogy több nemzetközi verseny díjnyertese, tavaly pedig a londoni Flesch-verseny első díjasa volt. Kecskeméti fellépésekor hangszerét különleges szerepkörben mutatta be: Beethoven G-dúr és F-dúr románcát játszotta, melyek eredetileg köztudottan hegedűre íródtak. Vállalkozása teljességgel meggyőzőtt jogosságáról: Beethoven két szép lírai darabja brácsán is jól érvényesül. Egy-egy részlet hangfekvését át kellett helyezni mélyebbre, s különben is tömörebb, melegebb színű a mélyhegedű magasabb hangú testvérénél. Amit talán fényben veszített a hangzás, azt éppen a bensőséges melegséggel pótolhatta.

Erdélyi Csaba egyszerűen és őszintén közvetítette Beethoven mondandóját. Hajlékonyan rajzolta meg a dallamokat, mindig kiegyenlített hangszínnel.

A műsor első részében és befejezésül Kemény Endre vezényletével Csajkovszkij két népszerű műve csendült fel. A Vonósszerenád előadásában a zenekart a technikai megvalósítás nehézségei kötötték le, ezért a mű egyik alapkövetelménye a könnyed és fölényes elegancia egyelőre még hiányzott. Leginkább az elégikus harmadik tétel hozott emlékezetes, bensőséges pillanatokot.

Kemény Endre odaadóan és szeretettel vezényelte a darabot, mint ahogy ízlésesen, túlzásoktól mentesen, mégis romantikus lendülettel irányította a Romeo és Julia nyitányfantázia előadását Csajkovszkijnak ez az egyik legkiválóbb műve. A programból fakadóan lágú, lírai vallomáshang és dühödt hadakozás harsány muzsikája adják a két alapképletet. Ezek és az átmenetek megfogalmazása jól sikerült a karmesternek, s a zenekar is szívvel-lélekkel muzsikált, Az orosz mester műveinek előadásával újabb lépést tett az együttes a repertoár gazdagítására, a romantikus stílusban való jártasság növelésére. Ha most még nem is sikerült mindent hiánytalanul megvalósítani, remélhető, hogy a darabok ismételt előadása, más hasonló stílusú és követelményű művek megtanulása hozzájárul a zenekar technikai és zenei fejlődéséhez.

* Petőfi Népe, 1973. 03. 07., 3. o.